

jeli so prawje satozene neje; tehodla satozi won, drusy mozachu po nim to Twarenje do-
twaricz. A ton Grunt nebjesche žadyn drubi, kiba ton, kiž je satozeny, kotryž je
Jesús Krysťus. 1 Kor. 3, 11.

§. 3. Tajke nufne Wuczby wuczěsche won tak, so je kojžde Džeczo srosemicž možěsche.
Pšchetož to žadyn Kumscht neje, wulke Wjezy teje Wjery swožoka wuwěsz, ale to je
Kumscht, wulke wožoke Wjezy tak sjawuje wuložicz, so je Požlucharjo tak jako sKufomaj
pšchimacz moža. Tehodla wostaji won so schitkeho Naduwanja cžlowěskeje Mudroszje a
praji Pawołom: Ja mam schitko druhe sa Schkodu pšhecžiwu temu jara
wulkemu Pořnaczu Krysťuša Jesuša, mojego Kneša, kPhil. 3, 8. Tehodla
namafamy my tež pola neho, so drudy jena Wjez wot neho huřto prajena budže. Schtuž
jenemu jenu Wjez huřto praji, ton wjezje ze, so by ju prawje wobkhowat. Jena Macž,
dyž šwoje Džeczo nješcto wuczi, da dyrbi jemu tu Wjez wele Molow prajicz, tak dołho,
hač jo nesrosemi a neskhowa. Tak cžinesche tež našch nebo D. Luther. Won mjejesche
lutych newuczenych Požlucharjow, šwojich Wuczomnikow, Džeczi, Gzeledž, a wedžishe,
so dyrbi so tym jena Wjez huřto prajicz, jeli so ju srosemicž dyrbja. Won so nam runje
tajki sda byč, kaž šw. Pawoł, kotryž tež šwojim Philippiškim pišche: Wešeleče so
we tym Knešu, moji Bratsja! So ja wam pšchezo jene pišchu, me nemeřy,
was pak to pšchezo wjezšisich cžini; po 3 Stawi a 1 Schtucžy. Dyž won
šwuczenymi Ludžimi cžinicž mjejesche, o da možěsche won na wožoke dořz šajecz, tak so
tola nidže nesroczi, ale schudžom derje dořyžde. Ale tutych dyrbesche won te prjene Pi-
šmiki Božeho Šłowa wucžicz, jako tajkich, kiž Mloko potrebaju a niz
twerdu Žyž, kHeb. 5, 12. Nech nam da nješcto Knihy pyta, kotrež bychu sjawnišcho
pišane byle: ljedom so budže je namafacz.

§. 4. A pšchiwšchitkim tym nebjesche won njedže, kaž šymna Woda, ale Prjedar,
kiž šwojeho Kunja nemjejesche. Jeho Šłowa mjejachu Ducha a Žiwenje. Jeho Wu-
troba so horesche sWjeru, sLubořžu a sNadžiju kšwojemu Jesuše, a tehodla bjechu tež
jeho Šłowa horze a palate. Won nebjesche Najaty, ale prawy Pařtyr, kotremuž te
Wozvy a jich Duřchje na Wutrobi ležachu, tehodla rycěsche jeho Wutroba. Gzeřje a
Beněřow nebjesche won lakomny, tehodla nemožěsche jemu niczo tu Hubu satyfacž, ale
won rycěsche wotšje, so bychu jo cži Pšchestuperjo šlyšcheli a srosemili. Tehodla wotewri
ton Kneš pišes jeho Šłowo te Wutroby sGžrodami, jako tamnej Žydi, so do Jesom
Krysťa wjerjachu, a ton stary Spšchaw cžlowěkich Wustawkow wot so walichu. Haj,
jeho Nimanje štroži wele šasparnych a šařaklych Duřchow we jeho Gžazu, jako tamneho
Felira, Žapošcht. Šk. 24, 25. Nichto tehodla po nim tak rycěřšy a sWohenjom teho
Ducha rycžal neje a tež rycčecz nebudže.

§. 5. A šcto zemy so tu dołho kombžicz, so bychmy wam jeho Wošebnoszje kwalili?
Šcto zemy so tudy dołho samoluricz, so jeho, a niz druheho Prjedarja Prjedowanje
pšcheložili šmy? Šchak šebi cži drusy Prjedarjo a Wuczerjo Boži šami tu Gzeřz neza-
daju, so by jich šctu sa lješchich, sa wořchich a sa wošebniřchich džeržat. Woni šchizy
we šwojich Knihach sjawnje pošnaja a pišaju, so šu šwoju žyly Mudrosz wot neho na-
wukli a šchizy šneho jako se Žorta cžerpali. Nebo **D. Philipp Jakob Spener**,
Kwilu wDražd, anach a potom wBarlini najwořchi Duchomny, jedyn wošebny Muž,